

Partiolippukunta Hiipan Pojat

Perustettu	27.9.1948
Taustayhteisö	Tuomikirkkoseurakunta
Kolon osoite	Kyttälänkatu 1F 33100 Tampere
Internet	http://www.hiipanpojat.net/

Lippukunnanjohtaja	Ville Hevonkorpi	041 534 2727
Apulaislippukunnanjohtaja	Tapio Soukka	050 540 3554
Pääsihteeri	Matti Hirvonen	040 528 0765
Partiopoikaosastonjohtaja	Santeri Lindholm	050 436 5457
Taloudenhoitaja	Teemu Knuuttila	040 569 6427
Koulutusvastaava	Matti Hirvonen	040 528 0765
Tiedotusvastaava	Antti Jaatinen	040 510 2352
Kämppäemäntä	Jarkko Tuutti	040 869 4366
Kalustonhoitaja	Jarkko Tuutti	040 869 4366
Jäsenhankinta	Antti Jaatinen	040 510 2352
Muita johtajia	Antti Tapanila	040 564 2894
	Matti Aitomaa	050 596 8447
	Kim Lindholm	050 573 4133
	Thomas Punjala	040 577 0209

Sähköpostiosoitteet muotoa etunimi.sukunimi@hiipanpojat.net

Hallitus

Ville Hevonkorpi (pj)
Tapio Soukka (vpj)
Santeri Lindholm
Matti Hirvonen (sih.)

Kiehin 1/2010
No. 123, 54:s vuosikerta

Partiolippukunta Hiipan Poikien pää-äänenkantaja
Levikki 40kpl
Päätoimittaja Matti Hirvonen
Kansi 70-luvulta
Taitto Matti Hirvonen

Sisällys:

Sisällys:	3
Kokousajat	3
Pääkirjoitus.....	4
Tapahtui Kiehisin 1/2007 ja 1/2010 välissä.	5
Uuden lippukunnanjohtajan tervehdys.....	6
Hiippari tuotteita vielä saatavilla!	7
Vallankumous Hiippalassa!	8
Kaikki alkoi siitä, kun mä lopputilin sain ja oli synkkä ja myrskyinen yö Kyttälässä.	10
Juhlavaellus Saarisellä 1.-9.8.2008	14
Rajalan retki 27.-29.11.2009	18
Kuulumisia Kiikkiseltä	20
60-vuotisjuhlat	21
Lippukunnanjohtajan juhlapuhe.....	22
Hannu Lehtipuusta Lippukunnan kunniajäsen numero 5	24
Kunniajäsen numero 1	25
Veksille oma kivi isosaareen.....	25
Partiomatkailua	26
Valittuja paloja skandaalista	28
Skandaali.....	30
Hiipan Poikain marssi	31

Kokousajat

Kotka-vartio tiistaisin 17:15-18:45 vj. Tapio Soukka

Keskiviikkokerho kokoontuu keskiviikkoisin kololla 18-20 mukaan on tervetulleita kaikki samoilijat, vaeltajat ja aikuiset

---

Seuraava Kiehininen tulee syksyllä. DL 1.9.2010.

Seuraavassa numerossa luvassa.

- Ansiomerkkien ABC
  - Hiipan Poikien tunnuksien heraldinen ja historiallinen tarkastelu.
  - Olipa kerran Kilke
  - Vaellus 2009 ja 2010
  - Muisteluretki ja talvileiri kertomukset
  - Järjestön puheenjohtajan salattu menneisyys
  - Hiipan Pojat 2001-2011, saavutettiinkö seminaarin päätökset, entäs mitä 2021 tuo tullessaan?
-

Pääkirjoitus

2000-luvun Kiehisien pääkirjoituksissa, lukuun ottamatta numeroita 2/2000 ja 1/2002 on painotettu yhtä asiaa. Nyt en aio itse kertoa enempää, kertokoot aikaisemmat pääkirjoitukset tämän puolestani:

1/2000

Pitkän aikaa on siitä, kun viimeisin Kiehininen ilmestyi. Yleisen tehottomuuden eli lorvikatarrin vuoksi lehden ilmestymisväli venyi yli vuoteen, joka on jopa lippukuntamme aikakirjojen näkökulmasta tarkasteltuna melkoinen saavutus. Nyt kun olemme rikkoneet edellisen ennätyksen ja tehneet historiaa, voimme ylpein mielin jatkaa lehden tekoa.

1/2001

Tämä lehti on pahasti myöhästynyt, ja senkin se on tehnyt monesti. Julkaistavaa ei ole tullut. Toivottavasti tulevaisuudessa on enemmän juttuja.

1/2004

Viime Kiehisien ilmestymisestä on kulunut aivan liian kauan. Tämän lehden paksuus osoittaa, että juttua kyllä on. Monet edelliset lehdet on tehty huomattavasti vähemmin eväin. Syitä on monia ikävä kyllä myös laiskuus ja saamattomuus. Isona syynä itse pidän lippukunnan johtajiston aktiivisuutta ja hyvää sähköpostilistaa. Hetkinen, siis miten aktiivisuus aiheuttaa lehden tulemisen harvoin? No siten, että koska johtajista hyvin suuri osa on mukana tapahtumissa, ei tarvetta erikseen kertoa tapahtuneesta muille synny. Sähköpostilistamme ja hallituksen kokoukset, joissa suuri osa johtajista käy, välittävät tietoa tapahtumista ja toimivat keskustelun välineinä niin hyvin, ettei tarvetta kirjoittaa lehteen tunnu olevan.

1/2005

Tervehdys lukija, kirjoittelen ensimmäistä kertaa näin päätoimittajan tälle palstalla ja en voi muuta todeta kuin ”Hiipan Pojat ei näin, ei todellakaan enää näin”. Pitelet kädessäsi vuoden 2005 ensimmäistä Kiehistä. Sinulla kuuluisi kyllä olla kädessä Kiehininen numero 2/2004, jonka piti ilmestyä lokakuussa 2004.

Kiehininen, joka ennen ilmestyi 2-3 kertaa vuodessa ja toimi myös lippukunnan tiedotteena, ei näytä enää onnistuvan millään. Kiehisestä on valitettavasti tullut edellisen vuoden kooste, jossa on kerrottu menneistä tapahtumista. Onhan joskus ollut vuosiakin ettei Kiehistä ole ilmestynyt olleenkaan ja joskus Kiehininen on ilmestynyt helmikuussa ja siinä on ollut edellisen vuoden numerointi. Vuonna 2004 piti ilmestyä kaksi numeroa Kiehistä ja kaikki näytti vielä alkuvuodesta hyvältä. Vuoden 2003 kooste ilmestyi helmikuussa, samalla ensimmäistä ja toistaiseksi viimeisestä kertaa väreissä.

1/2006

Päätoimittaja hoputtaa ja juttujen olisi pitänyt olla valmiit jo ajat sitten. Siispä turvaudun kiireisen ja laiskan ihmisen syntiin, leikkaa ja liimaa. Alla olevan jutun löysin netistä. Kirjoittaja ei halunnut mainita oikeaa nimeä, mutta ilmeisesti on ollut vapaaehtoistyössä.

1/2007

Viime vuosina olen kummastuneena seurannut, miten vähäistä on on ollut lippukunnannuoremman polven kiinnostus lehden tekoon. Omien kokemuksieni mukaan Kiehisien tekeminen vuosina 1992-1994 oli hauskin tähänastisista ”oikeista” partiopesteistä, ellei nykyisiä hallinnollisia puuhasteluja lasketa mukaan.

Koonnut Takku

Tapahtui Kiehisessä 1/2007 ja 1/2010 välissä.

- Pimee 2008
- Talvileiri 2008
- Järjestettiin Yrjön Viesti 2008
- Veksin muistoksi pystytettiin muistokivi Isosaareen keväällä 2008
- Kokolippukunnan juhlaaellus kesällä 2008
- Historiikki ilmestyi syksyllä 2008
- Lippukunta juhli 60vuotista taivaltaan
- Rajalan retki
- Antti Tapanilasta tuli Suomen Partiolaisten puheenjohtaja
- Talvileiri yhdessä Tervaksen tekijöiden kanssa helmikuussa 2009
- Leon Lenkissä kaksi vartiota
- Yrjön Viestissä 2 sija, voitto jäi 0,5 pisteen päähän
- Kesätalkoot Kiikkisellä, tuloksena kuivakäymälä
- Hirvonen partiomatkaili maailmalla IRC-DE 2008 leirillä Saksassa, Pohjoismaisessa JOTA-JOTI seminaarissa ruotsissa, IRC-CH 2009 leirillä Sveitsissä Ja ERSIS seminaarissa Islannissa.
- Isosaari syyskuussa
- Pottukisassa sija 13
- Rajalan retki
- Santeri voitti kolmannen kerran vuoden onnistuja palkinnon 2009
- Tuutti ja Hirvonen voittivat vuoden retkijäynän vuosina 2008 ja 2009, sekä Tuutti myös vuonna 2007
- Pimee 2010 Rajalassa
- Talvileiri AVP:ssä 2009

Kunnian osoituksia

- Hannu Lehtipuusta tuli kunniajäsen numero 5
- Jarkko Tuutti ja Teemu Knuutila saivat Hämeen Partiolaisten hopeiset ansiomitalit
- Thomas Punnala sai louhisuden soljen
- Antti Tapanila sai Suomen Partiolaisten hopeisen ansiomitalin
- Aitomaa sai lippukunnan hopeisen lusikan

Mitä ei tapahtunut

- Kiehininen ei ilmestynyt vuonna 2008
- Kiehininen ei ilmestynyt vuonna 2009
- Kiinteistötoimi ei vaihtanut kolon loisteputkia
- Uusia sudareita ei saapunut
- Kiikkisellä ei saunaa

Uuden lippukunnanjohtajan tervehdys

Hämmästyin huomattessani olleeni mukana partiossa yli 20 vuotta. Viime vuosina partio on ollut minulle tapa rentoutua ja tavata hyviä ystäviä kaukana arjen kiireistä ja hektisyydestä. Nyt uuden lippukunnanjohtajan tehtäväni myötä partioon käyttämäni aika tulee entisestään lisääntymään. Mikä voisi olla parempi ajankäyttömuoto kuin partio hyvien ystävien kanssa.

Partio on monessakin mielessä oivallinen harrastus, vaikka nuorille on tarjolla trendikkäitä vaihtoehtoja pelikonsoleista jääkiekkoon ja golfiin. Vanhempien iloksi voin kertoa, että partio ei tule kohtuuttoman kalliiksi. Harrastus ei vaadi sesongin mukaisia muotivarusteita, eivätkä kalliit seuramaksut verota kukkaroa. Kerran hankitut laadukkaat välineet ovat milteipä ikuinen sijoitus. Partion yhteishenkeen kuuluu myös se, että kaveria autetaan ja tavaroita lainataan tarvittaessa.

Parasta partioharrastuksessa on yhteisöllisyys, joka valitettavasti vähenee yksilöllisyyttä korostavassa nyky maailmassa. Valitettavasti tämä merkitsee usein myös yksinäisyyttä ja itsekkyyttä. Partio on mitä mainioin tapa oppia arvostamaan yhdessä tekemistä. Olen huomannut, että pisimpään partiopiireissä olleet ihmiset ovat yleensä niitä, joihin voi turvautua hädän hetkellä. Partiolainen ei myöskään jää seisomaan sormi suussa ongelmatilanteissa. Vaikka sukupolveamme moititaan pullamössöydestä ja passiivisuudesta, eivät vapaamatkustajat pötki pitkälle partiossa. Tässä harrastuksessa nuori oppii ratkaisemaan käytännöllisiä ongelmia ja pitämään huolta itsestään ja muista. Lisäksi harrastus tarjoaa eksotiikkaa urbaaneille city-nuorille. Ilta nuotion äärellä ja yö teltassa metsän keskellä ovat suorastaan elämyksiä monille kaupunkilaisille.

Kiitän lämpimästi kaikkia teitä, jotka olette antaneet panoksenne Kiehisen ja uljaan historiikkimme tekoon. Kiitokset kuuluvat tietenkin myös lehden lukijoille, partioaktiiveille ja pienten partiolaisten vanhemmille. Ilman teitä hieno harrastuksemme kuihtuisi kokoon. Se olisi sääli, sillä nyky maailmassa tarvitaan jatkuvuutta, kestäviä arvoja ja yhteishenkeä. Arvokasta työtänne tarvitaan etenkin nyt, jotta lippukuntamme toiminta saa tuulta purjeisiimme.

Partio on kestävä sijoitus

Partio terveisin Ville Hevonkorpi

Hiippari tuotteita vielä saatavilla!

T-paita

Hiipan Poika T-paitoja on vielä jäljellä nopeimmille. T-paidoista on jo jotkut koot loppuneet, mutta yleisimpiä kojoja on vielä jäljellä, toimi siis nopeasti! Tosihiipparit ostavat jokaiselle kikkkeen päivälle oman t-paidan jolloin ei tarvitse olla likaisella paidalla leirillä!

T-paita lähtee huikean edullisesti vain 7e/kpl!

60-v Historiikkia

Hiipan Poikien mainiota historiikkia Veijareita ja Erämiehiä on myyty paljon enemmän kuin osattiin kuvitella. Historiikkia on saatu myytyä jopa Hiipan Poikien ystäville Saksaan! Kaapissa on vielä jonkin verran jäljellä kirjaa myytäväksi. Nyt kannattaa ostaa itselleen tämä upea teos!

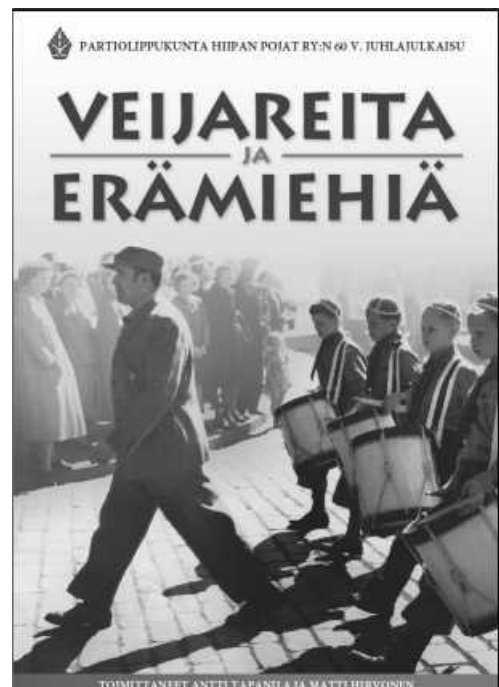
Historiikin jäsen hinta on 10e/kpl ja ei jäsen hinta 20e/kpl!

Kersat eivät kursaile

Kersat eivät kursaile on romaani joka kertoo Hiipan Poikien kesäleiristä Taulasalossa. Kirjan on kirjoittanut lippukunnan kunniajäsen Hannu Lehtipuu (kirjan kannessa vielä nimellä Lehtinen). Kirjan hahmot ja kirjan tapahtumat ovat saaneet vaikutteita oikeista hiippareista ja oikeista tapahtumista. Niin kuin kirjailija itse sanoi ”toinen puoli totta”.

Kersat eivät kursaile on julkaistu 1955. Sitä ei ole saatavilla lippukunnan kautta, mutta antikvariaattien ja nettihuuto-kauppojen kautta sitä löytää helposti. Kirjan myynti hinta on noin 5-10e/kpl.

Hiipan Poika tuotteita voi kysellä omalta ryhmän johtajalta tai lippukunnan sihteeriltä.

Vallankumous Hiippalassa!

Valta vaihtui Hiipan Pojissa, hallitusjärjestys ja lippukunnanjohto meni uusiksi! Antti Jaatinen ei noussut suurien johtajien joukkoon! Mistä on oikein kyse? No tietenkin Hiipan Poikien vuosikokouksesta. Lue mitä ystävänpäivänä tapahtui kyttälässä.

Hiipan Poikien vuosikokous pidettiin 14.2.2010 kololla, paikan päällä oli taas tutut hiipparit läsnä, jotka ovat luotsanneet lippukunnan hallitustakin pitkään. Paikalla olisi moni nähnyt myös enemmän nuorempia hiippareita. Miksi sitten nuorien pitäisi osallistua vuosikokoukseen? Ensinnäkin siksi, että vuosikokous on lippukunnan korkein päättäväelin ja vuosikokouksessa kaikilla 15 vuotta täytäneillä jäsenillä on äänioikeus. Vuosikokouksessa päätetään esimerkiksi siitä mihin rahaa käytetään seuraavan vuoden aikana, kuka on lippukunnanjohtaja ja ketkä päättävät ja kantavat vastaan lippukunnan asioista seuraavan vuoden ajan. Vuosikokouksessa siis valta on siis jäsenillä, ei vanhoilla jäärillä!

Vuosikokouksen alla oli ilmassa jo suuren vaalitaiston tuntua. Kolon ilmoitustaululla ja Facebookissa kannatettiin avoimesti Ville Hevoonkorpea lippukunnanjohtajaksi. Lisäksi ilmassa leijaili puhetta, Antti Jaatisen jatkoaikeista, nousisiko hän suurien 10 vuotta lippukuntaa johtaneiden joukkoon vai ei. Myös lukuisat lippukunnanjohtajan vaalit hävinnyt Matti Hirvosta haluttiin taas lippukunnan johtoon.

Äänestyksen makuun päästiin jo kun piti valita kokoukselle puheenjohtaja. Kokouksen alussa käytettiin puheenvuoro, jossa kerrottiin, että Paistin aikana vuosikokouksen puheenjohtajana ja sihteerinä toimi aina nuoria vartionjohtajia ja tällä tavoin nuoret oppivat kokoustekniikkaa. Tähän perustuen vuosikokouksen puheenjohtajaksi ehdotettiin Tapio Soukkaa. Lippukunnan "pappakerho" halusi kuitenkin oman miehensä kokouksen puheenjohtajaksi.

Asiasta jouduttiinkin heti äänestämään, mutta äänet menivät tasan. Kokouksen avannut lippukunnanjohtaja, joka oli myös pappakerhon ehdokas, totesi että kokouksen pj:na hän päättää, että hän on kokouksen pj. Tarkkakorvaiset ja -silmäiset osananottajat kuitenkin huomasivat, että kyseessä on kokousriike, joten lopulta asiaan kuuluvalla tavalla kokouksen puheenjohtaja valittiin arvalla. Kolikko kääntyi klaavaksi, joten pappakerho sai ehdokkaansa läpi. Eikä tältä osin pystytty tarjoamaan nuoremmille onnistumisen kokemusta, uudesta asiasta.

Kokouksen jatkuminen ei mennyt tästä eteenpäin perinteisesti nuijimalla asioita läpi. Kritiittikiä esitettiin niin toimintakertomuksen, kuin toimintasuunnitelman sana valinnoista, talousarviosta. Ehdotettiin kokouksessa myös jäsenmaksu yhtä tammenterhoa, ehdotus ei tosin mennyt läpi.

Suuria muutoksiakin oli tiedossa, kun kokous eteni. Lippukunnassa on ollut pitkään sääntöjen salilima suurin mahdollinen hallitus 1+5. Hallituksen kooksi esitettiin vuonna 2005 1+4, mutta silloin äänestyksessä suuri hallitus voitti. Tänä vuonna Hirvonen teki hyvin radikaalin esityksen ja esitti hallituksen kooksi 1+2, ja esitti vielä toiveen, että hallituksen jäsenet olisivat 1990 luvulla syntyneitä. Tätä hän perusteli sillä, että näin päätösvalta saataisiin nuorille lippukunnassa. Kritiikkiäkin esitettiin, perustaen siihen että nuoret ja uudet hallituksen jäsenet eivät käy kovin ahkerasti kokouksissa. Tästäkin asiasta, heräsi keskustelua ja arvuuteltiin syyksi sitä, että nuoret eivät halua olla hallituksessa vanhojen partojen kanssa, varsinkin, kun vanhat parrat päättävät ja nuorten rooliksi jää olla hiljaa kokouksessa. Tapio Soukka puolestaan esitti hallitustoiveekseen 1+3, jossa olisi lpkj:n lisäksi yksi vanhempi johtaja ja kaksi nuorta. Tapion esittämä ratkaisu lopulta voitti kokouksen taakseen ja lippukunnan hallituksen kooksi tuli 4 henkeä.

Jännitys tiivistyi, kun esityslistalla tuli kohdalle lippukunnanjohtajan valinta. Heti ensimmäiseksi ehdotettiin lippukunnan taloudenhoitajaa Ville Hevonkorpea lippukunnanjohtajaksi. Melkein perään ehdotettiin Matti Hirvosta, joka kuitenkin kieltäytyi kunniaa, todeten että on hävinnyt jo tarpeeksi monet vaalit ja nyt oli aika keskittyä aivan muihin asioihin partiossa. Myös lippukunnanjohtaja Antti Jaatista ehdotettiin lippukunnanjohtajaksi, mutta hänkin kieltäytyi kunniaa. Lopulta Ville Hevonkorpi valittiin yksimielisesti lippukunnanjohtajaksi.

Hallitus paikoista jouduttiinkin sitten jo äänestämään, sillä hallituksessa oli tänä vuonna tarjolla vain 3 paikkaa. Suuren vaalivoiton hallitusvaaleissa vei nuorten rintamasta Tapio Soukka ja Santeri Lindholm, jotka molemmat saivat 6 ääntä. Kolmanneksi jäseneksi hallitukseen tuli valittua Matti Hirvonen 3 äänellä. Vaaleissa tappion koki vanha konkari ja hallituksen "ikijäsen" Jarkko Tuutti joka sai 2 ääntä, sekä Antti Jaatinen joka sai vain yhden äänen.

Kiitokset pudonneille

Hallituksesta tippunut Jarkko Tuutti ennätti palvella lippukunnan hallitukset yhteensä noin 15 - vuotta, tosin väliin mahtuu pieni tauko, mutta vuodesta 1998 alkaen Jarkko istui joka vuosi hallituksessa, saavuttaen hurjan 12 vuoden tauottoman uran. Myös muilla hallituksesta tippuneilla on takanaan pitkät urat, Antti Jaatinen toimi edelliset 7 vuotta lippukunnanjohtaja ja samalla hallituksen puheenjohtajana. Antti oli tätä ennen myös ollut hallituksessa, mutta ei ollut mukana vuoden 2002 hallituskokoonpanossa. Teemu Knuutila on niin ikään vanha hallituskonkari, joka on osallistunut 90 luvun alkupuolilta asti hallitustoimintaa. Tosin 2000 luvulla Teemu on tehnyt tilaa nuoremmille, mutta toimien myös lippukunnan johtotehtävissä hallituksen ulkopuolella. Joinakin vuosina Teemu on tullut valittu hallituksen jäseneksi ja hän on ensimmäinen lippukunnanjohtaja joka on osallistunut aktiivisesti lippukunnantoimintaan, myös lippukunnanjohtajan uransa jälkeen.

Teksti: Takku

Kuva: Hiipan Poikien arkisto

Kaikki alkoi siitä, kun mä lopputilin sain ja oli synkkä ja myrskyinen yö Kyttälässä.

Perjantai-ilta

Paria tuntia ennen junan lähtöä Kololla porukkaamme meinasi iskeä hätä, koska yhden päivän ruoat olivat kateissa. Toivoimme, että ne olisivat etukäteen vaeltamaan lähteneen Masan auton peräkontissa ja nousimme junaan. Pitkä matkamme kohti Lappia alkoi yöjunassa.

Lauantai

Aamulla nousimme junasta ja siirryimme bussiin aseman pihalle. Bussi oli melko täynnä ja siellä oli muitakin partiolaisia menossa UKK-puistoon. Bussikuskilla kesti rahastamisen kanssa niin kauan, että lähtö viivästyi. Sodankylässä ehdimme kuitenkin juoda munkkikahvit. Matkalla bongasimme Tankavaarassa kullanhuuhton SM-kisat.

Pääsimme perille Ivaloon ja löysimme Masan ja Elisän meitä odottamassa. Kävimme suorittamassa viimeiset tankkaukset paikallisessa pizzeriassa ja erät meistä saivat tutustua paikallisiin avohoitopotilaisiin, jotka olivat seurallisella päällä.

Suunnitelmamme oli siirtyä ensimmäiset kilometrit Masan autolla, jotta joutuisi kävelemään tietä pitkin. Etujoukko siirtyi odotelemaan lähtöpaikalle ja ehtikin keitellä kahvit jälkijoukkoa odotellessa.

Pakollisten ryhmäkuvien jälkeen aloimme kiipeämään mäkeä ylös ja vaelluksen todellisuus alkoi taas paljastua meille. Mutta onneksi pian ensijärkytys laantui ja aloimme nauttia matkanteosta.

Sikäli matkan alkupaikka oli fiksusti valittu, että jo ensi kilometreillä pääsimme puurajan yläpuolelle ja Hammastunturin maastot avautuivat edessämme. Avotunturissa matka eteni joutuisasti, mutta Paskaluottumalla pidetyn tauon jälkeen laskeuduimme koivikkoon jossa matka eteni sitten hieman vähemmän näppärästi. Kun koivikko alkoi hattuttamaan laskeuduimme alemmas Nuovakkakuruun, josta etsiskelimme reilu vuosi sitten Masan ja Akun käyttämää leiripaikkaa. Se on ihan tuossa vieressä. Kolmen kilometrin ihan lyhyen loppukirin jälkeen paikka löytyikin ja osoittautui jälleen loistavaksi paikaksi. Leiripaikan molemmin puolin näet virtaa puro, jolloin peseytyminen ja muu rutöäminen voidaan osoittaa toiseen ja ruokaveden ottaminen toiseen puroon. Näpsää. Kokkasimme ruoksemme makkaraa ja borssikeittoa nuotiolla ja hämärän laskeutuessa painuimme yöpuulle.

Sunnuntai

Herättyämme Matti syö eilisestä ylijääneet makkarat. Muiden on tyytyminen kahviin ja leipään. Teltat kasaan ja suunta kohti Hammastunturia. Matkalla arvomme menemmekö huipulle rinkkojen kanssa vai perustammeko perusleirin ja käymme huiputtamassa Hammastunturin päiväreppujen kanssa. Päätimme kavuta suoraan huipulle. Pidimme ruoka- ja kahvitauon Hammastunturin itärinteessä. Nousu huipulle pisti hiukan puhalluttamaan, kulkihan reitti kokolailla jyrkintä rinnettä. Aikamme kavuttuamme tavoitimme lopulta huipun. Huipulla otimme yhteyksiä ulkomaailmaan sekä pakollisia huiputuskuvia. Aikamme maisemia ihailtuamme jatkoimme matkaa kohti Kulpakoita.

Matkalla alas huomasimme, ettei nousureittimme ollutkaan ehkä se jyrkin rinne. Karttaan merkitty jyrkänne löytyi yllättäen myös maastosta.

Ahven-Kulpakoilla alettiin arpomaan päivän jatkoa. Matti meni paiskomaan virveliä lätäkköön, eikä edes jäänyt yhtään kuvaa pohjaan. Siinä arvonnassa ollessa käynnissä, vastarannalle ilmestyi kolmen naisen (?) porukka joka alkoi peseytymään ja leiriytymään. Totesimme, että erämaassa on ruuhka ja lähdimme välittömästi kohti Hauki-Kulvakkoa. Järveen rannalta löytyikin hyvä leiripaikka. Teltan pystytystä hieman nopeuttivat ”tummahkot” pilvet, jotka ilmestyivät taivaanrannasta. Juuri kun saimme päivällisen syötyä alkoikin sade. Sade kuitenkin laantui ja saimme ihailla kaunista sateenkaarta. Kalamiehemme tarttuivat heti tilaisuuteen ja lähtivät heittelemään virveleitä testatakseen onko Hauki-Kulpakko nimensä veroinen. Epätoivo meinasi jo vallata kalamiehet, kunnes saimme varman havainnon aidosta Jänkhäkoirasta. Sen verran oli koiru koiru, että vei Matin viimeisen calico Catin – kele. Mutta sittemmin sieltä nousi kalaa, kaksi haukea ja ahventa! Savustimme kalat ja nautimme makoisan iltapalan ennen nukkumaan vetäytymistä.

Maanantai

Yö oli sateinen, mutta aamulla aurinko paistoi ja herätti meidät lämmöllä. Ensimmäistä kertaa reissulla saimme kengät ja tavarat kuivattua kunnolla auringon ja tuulen avulla. Emme päässeet yhteisymmärrykseen reitinvalinnasta, joten Lasse ja Masa lähtivät kiertämään järven pohjoispuolta ja loput lähtivät kokeilemaan onneaan järven eteläpuolen soiden kanssa. Sovitulla tapaamispaikalla suolla tarpojat olivat puolta tuntia järvenkiertäjiä aikaisemmin ja siitä jatkoimme matkaa yksissä tuumin.

Maanantain vaellusmatka oli aika yllätyksetöntä suota ja metsää, mutta sentään saimme kulkea alamäkeen suurimman osan päivää. Itikat kirittivät kulkuamme Appisjoelle asti, jonne saavuttuamme perustimme leirin joen törmälle ja ryhdyimme iltatoimiin ja ruoanlaittoon. Polttopuuta oli hyvin saatavilla joten vietimmekin kaunista iltaa nuotion äärellä jutellen. Illansuussa kalamiehemme koelivat vielä onneaan joessa, mutta kalaa ei tullut. Vetäydyimme nukkumaan väsymyksen voittaessa meidät illan pimetessä.

Tiistai

Puolilta päivin lähdimmekin jo liikkeelle, kun olin muistaakseni mennyt illalla jo ysin aikaan nukkumaan. Appisjoki on sinänsä ihan kaunis joki, mutta rannoilla korkeuserot ovat aika pohkeeseen meneviä. Matkalla Jaatinen joutui hyökkäyksen kohteeksi ja joku ötökkä pääsi pistämään Anttia korvaan. Noh, pääsimme kuitenkin loppua kohti ihan tolkullista reittiä Ivalojoen rantaan. Siinä olikin ihan pikku tauon paikka – pysäyttävä paikka fiiliksen ja myös käytännön tasolla. Muutama kilometri siinä siten talsittiin Kultalaan rannan kivikossa kiipeillen.

Kultalassa ihmettelimme paikan rakennuksia ja perehdyimme paikan historiaan. Keittelimme lounasta ja lämmittelimme auringonpaisteessa. Kultalassa oli myös kanootilla Ivalojokea laskevia turisteja, joiden farkuille ja lenkkareille naureskelimme. Lounaan jälkeen oli vuorossa nousu ylös Iva-

lojoen kanjonista. Rappusia oli riittävästi, yli 500 mutta loppuivathan ne sitten kuitenkin. Matka jatkui pitkin Pahaojalle johtavaa polkua, jonka varresta löytyi appelsiinituristien tulipaikka. Roskia sieltä löytyi ihan kiitettävä määrä. Tulipaikan jälkeen erkanimme polulta ja lähdimme taivaltamaan kohti Sotajokea.

Oli Ivalojoen rinne jyrkkä niin. Käveltyämme kaksi kilometriä jyrkän rinteiden myötäisesti alkoivat nilkat laulaa hoosiannaa ja osa porukasta päätti siirtyä rinteiden päälle vaeltamaan ja osa Ivalojoen rantaan. Savuttuamme Sotajoen rantaan totesimme ylityksen jokseenkin haastavaksi. Siispä vaatteet rinkkaan ja munasiltaan ylittämään. Joen keskellä virtaus kävi niin voimakkaaksi että ilman tukisauvoja olisi tullut uintireissu. Ylityksen jälkeen olikin kätevä suorittaa iltapesu ja pukea vaatteet päälle. Suunta kohti Liljequistin 'kämpää'.

Kämpälle saapuessa kello oli tosiaan jotain 23 ja tajunnan taso alkoi olla aika alhainen. ”Päivälliseksi” oli jotain kanaa ja curryä, mikä oli aikasten hyvää. Kuviakin käytiin paiskomassa jokeen, mutta ei tälläkään kertaa jäänyt yhtään pohjaan. Sotajoen suu on kuuluisaa kullankaivuumaastoa ja kämpän vierestä menikin iso kaivettu ränni, jota pitkin vettä on johdettu kullankaivajien käyttöön Sotajoen suistolle.

Keskiviikko

Vaelluspäivä alkoi leppoisissa tunnelmissa. Lähdimme kulkemaan Ivalojoen vartta alajuoksun suuntaan. Samalla koetimme kalastaa, mutta keskipäivällä ei tuntunut kala olevan oikein syönnillä. Aurinko paistoi lämpöisesti ja illalla kuulimme radiosta, että kesän lämpöennätys 29,3 °C mitattiin Ivalon lentoasemalla eli aivan vieressä. Ilmankos tarkeni niin hyvin. Joen varressa tuli vastaan omituinen laite, opastaulut kertoivat sen olevan Liljequistin rakentama joen ruoppaaja. Paperilla suunnitelma varmaan näytti ihan hyvältä, mutta ilmeisesti laite ei kuitenkaan ollut toiminut ihan odotusten mukaisesti.

Lounaaksi nautimme maittavaa kanttarellikeittoa. Kuivatut kanttarellit maksavat muuten n. 300€/kg eli kyseessä oli reissun kallein ruoka. Ruokarauhaamme hivenen häiritsivät Ivalojoella alvariinsa pörräävät veneet, jotka kuljettivat turisteja ristiin rastiin. Erään venekunnan pysähtyttyä aivan ruokapaikkamme tuntumaan tyhjentämään 'pilssivesiä' totesimme ajan olevan kypsä matkan jatkamiseen. Jatkoimme Ivalojoen vartta pitkin kohti Louhiojan kämppää. Kämpä oli hieman kauempana Ivalojoesta ja siellä saimme olla rauhassa. Paistelimme kämpällä lätyjä ja niiden seuraksi poimimme mustikoita, joita seudulla riitti. Masa ja Teemu halusivat nauttia raikkaasta ulkoilmasta ja valitsivat telttamajoituksen, muut yöpyivät kämpässä.

Torstai

Louhiojalta kohti Tolosjokea pääsi monta reittiä, joten arvoimme reittiämme vielä aamulla. Päädyimme kuitenkin siirtymään Ivalojoen vartta itään, josta lähdimme koukkaamaan Tolospään rinteiden suuntaisesti Tolosjokea kohti. Kartalla patkän piti olla yksinkertaista korkeuskäyrän seuraamista, mutta käytännössä siellä oli melkoista kiveä ja muuta möykkyä poloisten vaeltajien tiellä. Josain vaiheessa löysimme metsätyökoneiden jälkiä, joita seurailimme ”suoraa” reittiä Tolosjoelle. Reitti oli siis ”suora” mutta valitettavan tylsä. Polku onneksi kiersi isoimmat suot ja oli melko nopea kävellä. Sade oli ystävämme tänä päivänä ja kiritti meitä kohti Tolosjoen laavua. Tolosjoella teimme matalahkon ylityksen ja pakenimme sadetta kotaan. Tolosjoella olimme menettää kattilan vuolaaseen virtaan, mutta lopulta saimme kodassa syötyä makoisasti ja kuivattua kampeitamme. Keitimme ison kattilallisen pastaa joka tuntui menevän suoraan reisiin, jotka huusivat ruokaa rannan päivämatkan jäljiltä. Pystytimme teltat kodan lähimaastoon ja nukahdimme.

Perjantai

Viimeinen vaellusaamumme avautui harmaana mutta onneksi sade oli lakannut yön aikana. Aamutoimet menivät tässä vaiheessa jo rutiinilla ja pääsimme lähtemään ajoissa liikkeelle. Yritimme löytää polkua läheltä, mutta löysimme vain jyrkkää hiekkarinnettä ja joen mukanaan viemiä penkereitä. Pääsimme etenemään kuitenkin vauhdilla ja matkanteko tuntui sujuvan. Lähempänä Saariselkää löysimme hiihtoladun uran ja löydettyämme paikallisen jätevedenpuhdistamon tiesimme olevamme taas sivistyksen lähellä ja mono alkoi nousta uuteen malliin. Saariselkä löytyi polun perästä ja suoritimme taas jakautumisen – toiset lähtivät varaamaan yöpaikkaa ja toiset lähtivät hakemaan ruokaa.

Ruokailun jälkeen siistiydymme saunoen ja lähdimme viettämään iltaa ja syömään päivällistä. Jokainen löysi sänkyyn ennemmin tai myöhemmin.

Lauantai

Aamu valkeni kalpeana illan jäljiltä, nousimme kukin vuorollaan ja vietimme päivää lähinnä syöden ja televisiota katsoen. Lähdimme iltopäivällä bussilla kohti Rovaniemeä, Masa ja Lasse ottivat auton alleen. Ajaessaan Saariselältä kohti Rovaniemeä Masa onnistui tappamaan viattoman pieneläimen mutta toisaalta pääsi auttamaan tien poskeen jääneitä ruotsalaisia antamalla heille virtaa auton akusta. Rovaniemellä kävimme kebab-kioskilla jossa emme taaskaan ostanee Lordi-kebabia, syö-mässä iltapalaa ja kiirehdimme siitä junaan, jossa valot sammuiivat äkkiä.

Sunnuntai

Herätys. Kotia koisimaan. Ensi vuonna uudestaan.

Teksti ja kuvat vaelluksella olleet

Juhlavaellus Saarisellä 1.-9.8.2008

1.8. Perjantai

Saavuimme kololle n. klo 20.00. Kololla jaoimme yhteisiä tavaroita ja tarkistimme Patun ylipainavan rinkan. Tavaroiden jaon aikana osa väestä kävi syömässä ja Hirvonen ja Jake todellisina ystävinä piilotti Villen rinkkaan 4.5 kiloa painavan kiven. Ennen kymmentä lähdimme talsimaan kohti juna-asemaa. Junaan päästyämme kaikki raahautui nukkumaan tai tekemään jotain muuta.

2.8. Lauantai

Saavuimme kiilopäälle. Siellä söimme "tukevan" lounaan kuten poronkärjistystä tai lapin pannua. Olimme valmiit lähtemään mutta sitten Ville huomasi kiven rinkastaan ja reiluina kavereina paljastimme syylliset. Lähdimme patikoimaan kohti Suomunruoktua. Sää oli aivan mahtava, tauot satoi ja kävellessä paistoi aurinko. Matkalla näimme poroaitauksen jonka lähistöllä oli poroja, myöhemmin näimme myös hirviä. Matkalla pysähdyimme laavulle pitämään taukoa ja juomaan kahvia.

Saavuimme Suomunruoktuun, jossa pystytimme teltat ja kukin aloittivat tekemään maukasta tai vähemmän maukasta ruokaa. Eräs ryhmä oli jopa unohtanut säilykepurkin avaajan, joten he joutuivat tyytymään varaustuvassa majailevan Leathermaniin. Menimme joskus yhdeksän aikoihin nukkumaan.

3.8. Sunnuntai

Heräsimme Suomenruoktulla hyvin nukutun yön jälkeen, tosin Kim paleli yöllä. Yön lämpötila oli liki 0. Takku löysi Kimin aamulla autiotuvasta, seuranaan kaksi varattua naista, jotka olivat tajuttomina lavereilla. Kimi itse luki fysiikkaa tuvan pöydän ääressä.

Pääsimme liikkeelle n. Klo 11. Kuten saattaa arvata, puolet tavaroista meinasi jäädä tuvalle. Lähdimme talsimaan kohti Tuiskukurua. Matkan varrella pysähdyimme syömään lounasta Kustunlamella. Ruokapaikan kärpäskanta oli huikea, huomasimme kuinka lapin kärpäset rakastavat kirkkai- ta, etenkin sinistä väriä. Kun lähdimme kävelemään, vastaan tuli suuri ylämäki. Levähdimme useaan otteeseen kokoamaan voimia lisäkävelyä varten. Saavuimme tuiskukuruun. Ensiksi levitimme tavarat mahdollisimman leveästi ettei muille jäänyt tilaa. Aloitimme tekemään herkkuruokaa. Herkuttelimme niin että navat paukkui. Syötyämme ja kahvit juotuamme lähdimme kohti pikkutunturia, paitsi Team – Invalidit (Teemu, Jake, Jaatinen ja Takku). Huiputimme n. 450M korkean tunturin ja soitimme minne kukin halusi. Thomas lainasi Patun puhelinta, koska hänen oma ei tykännyt toimia. Palasimme takaisin leiriin, jossa Team Invalid söi makkaraa. Löpisimme hetken aikaa turhia ja menimme nukkumaan.

4.8. Maanantai

Heräsimme n. Klo 07.14. Thomas aamuvirkkuna kävi herättämässä johtajiston. Söimme aamupalaa ja valmistauduimme lähtöön. Parin kilometrin kohdalla reip- paimmat vaeltajat (Kim, Hirvonen, Santeri, Patu, Thomas, Jaatinen ja Hevonkorpi) lähtivät huiputtamaan Ampupäitä. Nousumatka oli rankka kun nousua oli perä- ti 200 metriä jyrkkää nousua. Maisemat olivat hulppeat.

Jatkoimme kävelyä ja paria kilometriä ennen Luiroa, söimme lounasta. Kaikki söivät kasvispitoisia ruokia, sen kyllä näki suolen toiminnasta. Lopulta saavuimme Luirolle, jossa kaikki vaeltajat, ihme kyllä, valmistivat perunamuusia ja jotain muuta lisuketta.

Ruoan jälkeen oli luppoaikaa ja kauan odotettu sauna. Rohkeimmat jopa kävivät uimassa kylmässä Luirojär- vessä. Saunan jälkeen tapasimme vanhan tuttumme Soukan. Hän oli liikkeellä huonotapaisen rippikoulu- ryhmänsä kanssa.

Sitten rupesimme paistelemaan lättyjä. Siinä juttelimme taas niitä näitä ja Jaatinen ryhtyi riehumaan Hirvosen punaisen pipon kanssa. Kun olimme menossa nukkumaan, Kimi kävi tekemässä (pelkät kalsarit jalassa) jotain Soukan ripariryhmän pojille, nimittäin hiljentyivät kumman nopeasti. Sitten menimme nukkumaan.

5.8. Tiistai

Heräsimme mukavasti pedeistämme n. Klo 9.00. Söimme tukevasti ja lähdimme kohti sokostia. Thomaksen ansiosta eksyimme suolle, josta poispääsy takaisin oikealle reitille oli vaikeaa.

Ensimmäinen tauko pidettiin Kammilla, jossa hyttys- ja kärpäspitoisuus oli huikea. Jätimme rink- kamme polun varteen josta lähdimme kävelemään kohti sokostia. Suuren ähellyksen ja rasiituksen jälkeen pääsimme sokostin huipulle. Siellä otimme ryhmäkuvat ja soitimme koteihimme.

Kun olimme lähdessä, Soukka yllätti meidät Sokostilta. Hän raahasi rippikouluryhmäläisiensä Sokostille. Lähdimme laskeutumaan sokostilta ja kun saavuimme rinkoillemme, aloimme tekemään lounasta.

Ruokailu loppui n. Klo 16.00 josta lähdimme kävelemään Pälkkimaanjoelle. Siellä rupesimme syömään päivällistä. Päivällisen jälkeen tiskasimme ja menimme nuotiopaikalle juttelemaan kaikesta kivasta mikä päähän pälkähti. Joskus kymmenen maissa menimme nukkumaan.

6.8. Keskiviikko

Heräsimme n. kello kahdeksan. Hyvin nukutun yön jälkeen aloimme tekemään aamupalaa, jonka jälkeen lähdimme kävelemään tuntureiden yli kohti lankojärveä. Matkaa oli yhteensä n.15 kilometriä. Matkan aikana pysähdyimme ottamaan vaelluskuvaa yhden tunturin rinteellä. Pysähdyimme pienen puron varteen tekemään lounasta. Jotkut söivät keittoa ja jotkut jotain muuta. Itse söin katkarapu-hummerikeittoa johon Thomas lisäsi lihaliemikuution jonka jälkeen se oli pahaa ja suolaista. Tästä opimme sen että Knorr-keitot on pakko boikotoida. Jatkoimme matkaa eteenpäin ja loppumatkasta ylitimme joen. Ruumiita ja muita vammoja ei syntynyt, mutta joku meinasi unohtaa kenkensä joen toiselle puolelle. Saavuimme Lankojärvelle johon leiriydyimme levittämättä tavaroita turhan laajalle. Rohkeimmat kävivät siellä jopa uimassa. Sitten aloimme tekemään ruokaa. Itse tuli syötyä jauheliharisottoa. Laitoimme teltat pystyyn ja menimme istuskelemaan ja juttelemaan nuotiopaikalle. Kymmenen aikoihin menin sitten nukkumaan.

7.8. Torstai

Heräsimme n. kello klo 8.00. Yöllä oli satanut ja maa oli märkä, samoin teltoa. Aamupalaa syödessä rupesi uudestaan satamaan. Jäimme kökkimään mökkiin kun ei huvittanut lähteä liikkeelle. Pääsimme sitten loppujen lopulta lähtemään n. klo 12. Vaelsimme 7 kilometriä Rautulammelle jossa söimme lounasta. Lounaan jälkeen alkoi taas satamaan, joten menimme päivätupaan keittämään kahveeta.. Sateen jälkeen tupaan pöllähti kaksi Lapin miestä, joten lähdimme jatkamaan matkaa kohti Lapinhämettä. Edessä oli ylä- ja alamäkiä. Ylitimme Rautupäät ja Kiilopäät vaikka huipuilla

ei tullut käytyä. Perille päästyämme yksi miehistöstä oli ihan rikki. Matkaa oli kuitenkin yhteensä 19.6 kilometriä.

Söimme päivällistä, jonka jälkeen menimme saunaan. Kolme rohkeinta uskalsi mennä uimaan kelo-uima-altaaseen, jossa ui myös kaloja. Saunan jälkeen alkoi kortinpeluu ja rupattelu ja söimme vähän karkkia.

8.8. Perjantai

Heräsimme hyvin ja mukavasti nukutun yön jälkeen virkeinä. Söimme aamupalaa ja pelasimme korttia. Sitten lähdimme Kultapolulle. Teemu voi meidät sinne. Se oli erittäin hirveä reissu. Vanhoilla kullankaivupaikoilla oli kylttejä joissa luki vähän paikan historiaa ja oli avuttoman näköisiä kuoppia. Ainoa mielenkiintoinen asia oli oikea kullankaivaja joka kertoi meille nykykullankaivajan elämästä. Hän kertoi samalla yhdestä Jaskasta joka

oli ollut myös kullankaivaja ja jonka mökki oli 20 metrin päässä. Mökki oli aika ankea paikka, siellä oli pöytä takka, transistoriradio, tuoli ja kuvia. Mökin koko oli noin 8x kiikkisen vessa.

Matkamme aikana Ville ja Jaatinen olivat käyneet kaupassa. Kun tulimme takaisin, aloimme tekemään pizzaa. Jossain vaiheessa iltaa aloimme lämmittämään saunaan. Kun sauna oli lämmin, johtajat etuoikeudellaan menivät ensimmäisenä saunaan. Sitten oli nuorison vuoro. Nuorison saunavuoron aikana johtajat alkoivat tekemään ruokaa. Tosin Kimille ja Hirvoselle ei riittänyt ruokaa. Menimme iltanuotiolle missä jokainen mainitsi vaelluksen kohokohtia. Makkaran paiston jälkeen oli leirikaste jossa joimme poron verta ja söimme poron sisälmyksiä (poron sarvet oli kuitenkin kadonnut). Kasteen jälkeen paistelimme lättyjä ja pelasimme korttia ja totesimme kuinka Hirvonen on hirveä korttihujari.

9.8. Lauantai

Heräilimme taas hyvin nukutun yön jälkeen. Aloimme tekemään aamupalaa jonka jälkeen aloitimme pakkaamisen. Koska autoissa ei ollut paljoa tilaa, laitoimme tavarat autoihin ja osa lähti kävelemään kohti kakslauttasta. Nousimme kakslauttasessa bussiin, jolla matkustimme kohti Rovaniemeä. Siellä menimme ensimmäiseksi viemään tavarat juna-aseman lokeroihin jonka jälkeen vaeltelimme ympäriinsä ja menimme syömään Raxiin. Syönnin jälkeen menimme juna-asemalle R-kioskin kautta. Nousimme junaan jossa keskustelimme tulevasta aamusta ja kaikesta muusta. Sitten menimme nukkumaan ja heräsimme sitten Tampereella.

Teksti: Santeri ja Thomas

Kuvat: Matti Aitomaa

Rajalan retki 27.-29.11.2009

Ensimmäinen päivä

Kaikki alkoi siitä kun Leiriläiset kokoontuivat kololle josta haettiin kamat ja muut tärkeät vehkeet. Sitten lähdettiin kohti Rajalaa, matkalla tosin haettiin Santeri. Leiriläisiä oli retkellä 7 joista johtajia oli 5. Pitkän matkan jälkeen johtajat jättivät vartiolaiset tien viereen josta he kävelisivät kahden rastian kautta yö rastille, heihin kuului Leo, Santeri, sekä allekirjoittanut. ensimmäisellä rastilta saimme illan ruuan johon kuului lihaa, lohta sekä sipulia ja perunoita. rasti oli piilossa suolla jossa oli sateen takia paljon vettä ja kulku oli vaikeaa jos ei omistanut veden pitäviä kenkiä. Hengissä ja kastumatta kumminkin selvittiin ja matka jatkui toiselle rastille joka sijaitsi lähellä yö rastia eikä ollut vaikea löytää siellä oli puuta jonka santeri vuorostaan kantoi. Yö rastille saavuttua aloitettiin välittömästi nuotion teko joka hyvien kiehisten sekä puiden ansiosta saatiin tuluksilla syttymään. Pian johtajakin saapuivat tervehtimään vaelluksen uuvuttamia partiolaisia ja toivat mukanaan lisää puuta ja valaisimia sekä vettä. Pian johtajien lähdön jälkeen aloitettiin ruuan tekeminen ja ensimmäisenä vuorossa oli sipulit jotka käärittiin folioon ja pistettiin nuotioon, tämän jälkeen oli lihat ja sen jälkeen loimulohi. Ruoka sai jälleen kerran kiitosta, kiitos sen että allekirjoittanut oli kokkina. Ruuan jälkeen alettiin mennä jo nukkumaan ja päivän lopuksi nukkujat saivat kuunnella allekirjoittaneen huuliharppu harjoituksia joka vaivutti kuuntelijat uneen.

Toinen päivä

Aamulla heräsimme herätykseen ja Leo teki vapaaehtoisesti nuotion muiden miettiessä päivän ohjelmaa tai nukkuen. Nuotion valmistuttua muutkin alkoivat toimia ja pian oli jo puuro vesi tulella ja ensimmäiset leivät syöty. Aamupalan jälkeen siivottiin sekä pakattiin ja lähdettiin.

Päivän ensimmäisellä rastilla oltiin sovittuun aikaan eli 9.45 joka on harvinaista Hiipan Pojissa. Rastilla opeteltiin ottamaan suuntaan ja yleisiä kartta merkkejä jotka tuli suunnistaessa ilmi. Santeri ja Leo ottivat vuorollaan suuntia ja näin kierrettiin pieni reitti. Rastia piti Hirvonen ja Hevonkorpi jotka osasivat hommansa. Rastin jälkeen siirryimme seuraavaan ja se oli ensiapu rasti. Tehtävänä oli herätellä hirtosta sekä pistää hänet kylkiasentoon. Tämä ei onnistunut niin hyvin kuin oli aiempi rasti sujunut ja varmaan hirvonen olisi kuollut jo ennen kuin ambulanssi olisi saapunut paikalle. Rastimiehinä oli Teukka ja Jake ja samat miehet olivat rastia pitämässä solmu rastia joka oli ensiapu rastin jälkeen ja tehtävänä oli tehdä 4 eri solmua ja tämä oli monelle vaikeata varsinkin paalu solmu tuotti kaikille vaikeuksia mutta loppujen lopuksi kaikki sai 4 solmua saatiin hyväksytysti tehtyä ja matka jatkui kohti rajalaa jossa odotti ruoka. Rajalaan päästyä ja majoittumisen jälkeen mentiin ruokailemaan. Ruokana oli perunamuusia ja lihapullakastiketta ja kaikille se maistui vaikka kokki epäili että sitä jäisi yllin kyllin ja lupautui tiskaamaan jos näin ei kävisi. Kun ruuat oli syöty johtajisto siirtyi kahvittelemaan ja leiriläiset alkoivat viemään puita kodalle jota haettiin sitten kunnolla tämän jälkeen päädyttiin korsulle jossa oli illalla tarkoitus sauna. Hirvonen innostui Pihka tapin teosta ja teki 2 isoa pihkatappia Jakelle joka oli niitä kuulemma toivonut jo 15 vuotta. Vettä kannettiin sitten urakalla saunaan ja pataan ja tämän jälkeen siirryttiin laiskottelemaan, tosin kirjoittanut kävi 4 tunnin ajan 20 min välein lisäämässä saunaan puuta Leon kanssa muiden lusmuilla jossain päin rajalaa ja syöden sekä jäyniä tehden. Saunaan menon tullessa johtajisto päätti jostain kumman syystä lähteä toiseen saunaan eikä ilmoitelleet siitä saunan lämmittäjille. Lieneekö syynä se että korsun saunassa oli yli 90 astetta sekä löylyn heittäjänä allekirjoittanut joka ottaa yleensä kaikki irti kiukaasta ja näin he ajattelivat olla turvallisessa 60 asteisessa saunassa. Mutta kyllä korsussa irtosi kunnan löylyt ainakin allekirjoittaneen mielestä ja vesi oli vähän vilpoisaa kun kävi kastautumassa läheissä järvessä. Saunomassa oli myös muut leiriläiset paitsi johtajisto joka piti omaa saunaa keskellä Rajalaa. Saunan jälkeen oli vuorossa iltanuotio jossa päästiin laulamaan HiPo marssia sekä kuulemaan Hirvosen ja Jaken Jännittävää tarinaa pienistä vihreistä miehistä. Teukka puolestaan piti pienen kisan jossa haettiin metsän eri kasveja sekä puunoksia ja Jaatinen kertoi hyvän vitsin. Ohjelmassa oli myös lätyjen ja makkaran paistoa joita kaikille riitti sopivasti eikä kenenkään tarvinnut nähdä nälkää iltanuotion jälkeen.

Nuotion illan päätyttyä HiPo marssiin ja veljespiiriin jokainen, matkasi nukkumaan Rajalan isoon kämppään jota oli lämmitetty saunan lämmityksen ohessa ja Takkasta oli tullut niin kuuma, ettei siihen pystynyt koskemaankaan ja huone oli todella lämmin. Yöstä ei ainakaan tullut kylmä vaan kirjoittajan mielestä ihan sopivan lämmintä oli vaikka johtajat sanoivat että me kuolisimme kuumuteen.

Kolmas päivä

Aamulla herätys oli klo 9.00 ja olisi alkanut lipun nostolla jos lippu olisi ollut mutta muuten pidimme aamu jumpan josta kaikki tulivat virkeiksi ja jaksoivat mennä aamupalalle. Sen jälkeen aloitettiin siivous jossa johtajat siivosivat saunan jossa olivat olleet ja vartiolaiset siivosivat kämpän ja korsun saunan. siivouksessa ei mennyt kauaa ja sitten olikin jo ruuan. Ruokana oli hernekeittoa joka myös maistui kaikille. Ruuan jälkeen tehtiin pientä jäynäilyä sekä testattiin hirppiksen työpuvun veden pitävyys ja lähdettiin kotiin. Kololla oltiin vähän yli kaksi ja kaikki lähti sieltä päin kotiin sitten kun lähtivät.

Teksti ja kuva Tapio Soukka

Kuulumisia Kiikkiseltä

Paljon olisi vettä virrannut Kiikkisenojassa sitten viime Kiehisen ellei laitonta patoa olisi...

Niin monen moista on taas saatu aikaiseksi Kiikkisellä josta suuri kiitos aktiivisille talkoolaisille. Tässä lyhyt katsaus tapahtuneeseen.

PuuCee, tuo kiikkisen vanhin elossa oleva rakennus, on saanut ekoloogista päivitystä. Huussiin on asennettu Separet™ järjestelmä mikä erottelee nestemäiset ja kiinteän jätökset omiin yksikköihinsä. Tämä helpottaa tyhjennystä jatkossa sillä säiliöön kerääntyy nyt vain kiinteää jätöstä ja virtsa imeytetään suoraan maahan. Huussin käyttö vaatii kuitenkin jatkossa tarkkaavaisuutta sillä istuntoalustalla on syytä istua naama oveen päin. Mikäli istuu jotenkin muuten ei erottelu toimi ja virtsaputki saattaa mennä jättipökäleestä tukkoon.

Laavun edustalle on ilmestynyt ankojen kylpylä. Tämän kasvun on ajateltu vähentävän laavun edustan muta-ongelmaa, ja tämä on kyllä toteutunutkin. Muta tosin on nyttemmin korvautunut sadevedellä. Muistakaahan ottaa kumpparit ja uikkarit mukaan Laavuretkille (talvisin toimitus suosittelee luistimia)!

Jäteputkivillitys on pesiytynyt myös keittokatokseen. Nykyään vesi tulee juosten ja menee putkea pitkin. Kätevää! Lavuaarit on myös tiskattu ja päälle on laitettu likaantumista ehkäisevä kansi.

Tämmöstä tänään. Enemmän ensi Kiehisessä. Pysykäähän kuulolla. T. Kiehisen Saunatonnttu.

60-vuotisjuhlat

Hiipan Poikien 60v juhlia vietettiin sunnuntaina 28. syyskuuta 2008, lähes tasan 60v myöhemmin kuin lippukunta oli perustettu. Hiipan Pojat perustettiin sateisena lauantaipäivänä 27. syyskuuta 1948, nyt 60 vuotta myöhemmin oli kuitenkin aurinkoinen ja hieman kolea päivä.

Juhlat alkoivat Tampereen Tuomiokirkossa, jossa pidettiin juhla jumalanpalvelus Hiipan Poikien kunniaksi. Juhla jumalanpalvelukseen yritettiin saada saarnaajaksi vanha Hiipparia, arkkipiispa Jukka Paarmaa, jolla kuitenkin sattui olemaan työmenoja tuona päivänä. Varsinaisen jumalanpalveluksen toimitti Tampereen Tuomiokirkon tuomiorovasti Olli Hallikainen ja saarnan piti vanha Hiipan Poika Sauli Turja. Kolehdin keräsivät ketkäs muutkaan kuin Hiipparit itse, ja kolehti kerättiin Hiipan Poikien hyväksi. Tuomiorovastin ilmoitus kolehdin kohteesta tuli yllätyksenä myös itse Hiippareille.

Jumalanpalveluksen ja kirkkokahvien jälkeen kirkkoon saapunut juhlaväki suuntasi Kalevan kankaan hautausmaalle, jossa lippukunnan edustajat laskivat kukkia edesmenneiden lippukunnanjohtajien Paisti Pajamaan ja Veikko Koskiniemen haudoille. Samalla pidettiin myös muistopuheet heidän muistolleen.

Hautausmaa vierailun jälkeen oli vuorossa kevyt kentälounas Järvensivun koulussa, jossa ruokana oli älyttömän kallista jauhelihakeittoa. Lounaan ja varsinaisen juhlatilaisuuden välissä vierailulla oli mahdollisuus ostaa itselleen juuri myyntiin tullutta historiikkia ja hiipan poikien t-paitoja. Varsinkin historiikin menekki oli hyvin suurta ja jopa omistuskirjoituksia tultiin kirjoittajilta pyytämään.

Varsinainen juhlatilaisuus alkoi tietenkin Hiipan Poikien marssilla ja lipun saapumisella. Osallistujiaakin oli mahtavat 70. Tämän jälkeen lippukunnanjohtaja Jaatinen piti tervetuloa puheen. Puheen jälkeen oli vuorossa kunnianosoitusten jakaminen, Thomas Punnalalle myönnettiin louhisuden solki, entisille lippukunnanjohtajille Matti Aitomaalle ja Teemu

Knuutilalle myönnettiin Hämeen Partiopiirin hopeiset ansiomerkit. Lisäksi lippukunnan perustajajäsen Hannu Lehtipuu kutsuttiin lippukunnan kunnia jäseneksi. Tästä lisää seuraavalla sivulla.

Kunnianosoitusten jälkeen vuorossa oli 10 vuotta odotetun historiikin julkaisemispuhe ja esitys. Historiikin tekijät Tapanila ja Hirvonen, kertoivat kuinka historiikka oli tehty. Lisäksi kerrottiin jokaisesta vuosi kymmenestä omasta tarinasta. Tarinoita kuultiin niin pöytäkattilasta, Pajarin haarikasta kuin vuoden onnistuja palkinnostakin.

Vielä vuorossa katsaus tulevaisuuteen, jona jälkeen olikin jo vuorossa veljespiiri. Hiipan Poikien lippu poistui alkuperäisen partiomarssin (Jean Sibeliuksen ja Jalmari Finne) tahdissa. Juhlat eivät suinkaan loppuneet tähän vaan vuorossa oli vielä juhlakahvitus. Kahvin yhteydessä kuultiin myös puheita sekä ojennettiin lahjoja lippukunnalle.

Tapahtumien kulkua puolitoista vuotta juhlien jälkeen muisteli Takku

---

Lippukunnanjohtajan juhlapuhe

Hyvät naiset ja herrat, arvoisat Hiipparit ja Hiipparien ystävät, tervetuloa Hiipan Poikien kuusi-kymmentävuotisjuhlaan. Minä olen lippukunnanjohtaja Antti Jaatinen. Meitä on täällä tänään paikalla yli seitsemänkymmentä, joten lippukuntamme mittakaavassa tämä on todellinen suur tapahtuma.

Järjestelyistä sen verran, että juhlatilaisuuden jälkeen ruokasalissa on kahvilitaisuus jossa sana on vapaa. Vastanotamme onnittelut samassa tilaisuudessa.

Lainaan minua suurempaa persoonaa. Aito ja alkuperäinen, BP-läinen, partiolain ja lupauksen hengen mukainen partioaate osoittaa horjumisen merkkejä. Tarkoituksenmukainen partiohenki on käynyt heikoksi, paikoitellen miltei olemattomaksi myös Hiipan Pojissa. Lippukunnassamme on kuitenkin paljon hyvää ainesta hajallaan siellä täällä. Niin pitää ollakin, että heistä todellinen partiohenki pääsee hehkumaan ympärillä oleviin. Yhteyttä kuitenkin kaivataan ja tarvitaan. Myös yhteinen suunnitelma ja samat toimintatavat hengen lujittamiseksi ovat välttämättömät. Jotain on nopeasti tehtävä meille rakkaan lippukunnan hyväksi. Päämääränämme ei saa olla suuri ja mahtava lippukunta, vaan tähdätkäämme ensisijassa aitoon partiohenkeen vaikka pienelläkin joukolla.?

Näin kirjoitti Pyhän Hiipan Veljeskunnan ensimmäinen suurmestari, lippukunnanjohtaja Paisti Pa-jamaa 48 vuotta sitten, lokakuussa 1960. Pyhän Hiipan Veljeskunta oli pieni salaseura, jonka oli tarkoitus toimia partioaatteen lyhtynä silloin varsin suuren lippukunnan sisällä. Sen jäsenet toimi-vatkin lippukunnanjohtajina seuraavina vuosina. Tuskin Paisti arvasi, miten pienellä joukolla par-tiohenkeä etsittäisiin viisikymmentä vuotta myöhemmin. Kuten tänään julkaistavasta historiikista voitte lukea, Hiipan Poikien tie on vienyt valtavasta seurakuntien partiotoiminnan airuesta pieneksi, hieman omalaatuista mainetta kantavaksi lippukunnaksi. Se tie on onneksi ollut moninainen ja his-toriallinen. Lippukunta, seurakunta, yhteiskunta. Tähän kolminaisuuteen Hiipan Pojat on sopinut ainakin julkisuuskuvaltaan hyvin. Kuten poikapartiota tuntevat hyvin tietävät, ainakin hetkittäin toiminta on ?puolirikollista toimintaa metsässä?, kuten Mauno Siivonen asiaa kommentoi. Partiossa olennaista ei ole niinkään se, mitä tehdään, vaan se, miksi tehdään ja miten tehdään. Partiossa nou-datetaan partiomenetelmää, joka Hiipan Pojissa tarkoittaa elämyksellistä tekemällä oppimista luon-nossa sekä palvelua, joka usein on seura- ja yhteiskunnallista aktiivisuutta, tai voi se olla kulttuu-rielämän edistämistä teatterinäytöksen telttojen pystytyksen muodossa tai vapaaehtoista pelastus-palvelutoimintaa.

Partion periaatteisiin nimittäin kuuluu pojan rohkai-su kasvattaa itse itseään pois yhteiskunnallisesta it-sekkyyydestä hyvien töiden avulla. Kun poikien yli-määräinen energia ja pahanteon tarve on ensin pu-rettu hallitusti, tai yleensä vähemmän hallitusti, voi-daan lähteä palauttamaan pojan itsetuntoa näiden hyvien töiden kautta, joidenseuraukset ja niistä saa-tu palaute ovat mukavampia kuin riehumisen tulos. Näin partiossa kasvatetaan mies, jolla on kyky toi-mia yhteiskunnassa. Hiipan Poikia tuntevat tietävät myös, että tällaiset arvokkaat juhlat ovat toisaalta säännöllisiä, kuten joulujuhlat, mutta toisaalta harvinaisia. Turhanpäiväinen partiotärkeily on jäänyt vähälle, sillä tässä lippukunnassa arvostetaan teke-mistä ja toimeen tarttumista, ajattelu ja aatteellisuus on ehkä hoidettu jälkeinpäin kun on jouduttu poh-timaan, mitä tulikaan tehtyä. Monesti mitalit kilis-ten suurella aatteella puhuneet tärkeät partiolaiset ovat saaneet osakseen naureskelua. Tämä sinänsä ar-vokas myös itselleen nauramisen taito antaa ehkä

nuoremmille väärän viestin siitä, ettemme pitäisi lippukuntaa arvossa. Tilannehan on toki aivan päinvastainen. Tästä lippukunnasta saa ja pitää olla ylpeä ja toivon sille pitkää ja kunniakasta tule-vaisuutta. Toivottakamme onnea huutamalla kolminkertainen eläköön-huuto Hiipan Pojille!

Hannu Lehtipuusta Lippukunnan kunniajäsen numero 5

Ansiomerkkien lisäksi Hiipan Pojilla on ollut silloin tällöin tapana kutsua riveihinsä kunniajäseniä. Ensimmäiseksi kunniajäseneksi kutsuttiin lippukunnan perustamisen myötä Tampereen hiippakunnan piispa E.G. Gulin, josta enemmän juttua seuraavalla sivulla.

Kunniajäseneksi numero kaksi kutsuttiin myöhemmin Tampereen tuomikirkossa pastorina toiminut Eero Veneskoski, joka sävelsi muunmuossa Hiipan Poikain marssin. Lippukunnan vartioiden välinen toiminta kilpailu nimettiin Vernarin viiriksi, Veneskosken mukaan.

Sittemmin kului pitkä aika, ettei uusia kunniajäseniä kutsuttu lippukuntaan. 1990-luvun puolessa välissä perinne elvytettiin uudestaan käyttöön ja lippukunnan pitkäaikainen johtaja ja lippukunnan toiminnan elvyttäjä Veikko ”Veksi” Koskenniemi kutsuttiin lippukunnan kunniajäseneksi numero 3. Veksiä voidaankin pitää ensimmäisenä oikeana Hiipparina joka sai tämän kunnian.

Vuosituhannen alussa heräsi keskustelua pitäisikö lippukunnan entinen taloudenhoitaja palkita jotenkin toiminnastaan lähes 30 vuoden mittaisesta

”elämäntyöstä” sekä lippukunnan elvyttämisestä, vuosikokous päätti kutsua Teho Lehtisen kunniajäseneksi numero 4 vuonna 2005.

Hiipan Poikien 60v juhlissa kutsuttiin Hiipan Poikien perustajajäsen Hannu Lehtipuu kunniajäseneksi numero 5. Hannun toiminnan vaikutus lippukunta hengenluojana alkuvuosina elää lippukunnassa vieläkin. Hannu oli 17v, kun nuorisopastori Kullervo Kultalahti oli kysynyt häneltä: ”miten olisi perustettaisiinko partiolippukunta?”. Hannu toimi lippukunnassa kolkkajohtajana sekä Kultalahden ja myöhemmin Paisti Pajamaan apulaisena.

Myöhemmin Hannu siirtyi Helsinkiin opiskelemaan teologiaa, mutta osallistui lippukunnan toimintaan vielä kykyjensä mukaan. Partio mahtui myös Helsingissä mukaan kuvioihin sillä Hannu toimi Suomen Partioikajärjestön eräpoikaryhmässä sekä Korven Kolkkaajat lippukunnassa. Myöhemmin hän toimi myös Hämeen Kyrössä paikallisessa lippukunnassa. Hannu kirjoitti vuonna 1955 partioromaanin ”Kersat ei kursaile”, jonka henkilöhahmot ovat vanhoja Hiippareita.

Hannu on ollut lisäksi erittäin suureksi avuksi lippukunta historiikin tekemisessä ja ilman Hannun luona vietetty päivää olisi historiikki jäänyt paljon köyhemmäksi sisällöltään.

Teksti ja kuva: Takku

Kunniajäsen numero 1

Kun Hiipan Pojat perustettiin, nousi nopeasti ajatus, että kun on näin komea nimi, niin pitää saada lippukunnalle tarpeeksi arvokas jäsen. Tästä syntyikin ajatus kutsua Tampereen hiippakunnan piispa Eelis G. Gulin lippukunnan kunniajäseneksi. Hannu Lehtipuu, lienee ollut yksi tämän idean isistä.

Lippukunnan ensimmäisellä kunniajäsenellä ei juuri ollut yhteyksiä lippukuntaa, eikä hän tietävästi osallistunut lainkaan lippukunnan toimintaan. Voidaankin todeta, että Piispa Gulinin kutsuminen kunniajäseneksi oli lähinnä, pitkälle viety vitsi. Hiipan Poikien edustajisto kävi tietävästi viemässä vuonna 1958 piispalle lippukunnan 10vuotis tervehdyksen.

Eelis Gideon Gulin 1893-1975

Eelis Gideon Gulin, syntyi 29.12.1893 Mikkelissä. Hän oli Helsingin yliopiston Uuden testamentin eksegetiikan professori 1933 – 1945 ja Tampereen hiippakunnan piispa 1945 – 1966. Hänen erityiset painopistealueensa olivat kristillinen ylioppilas- ja nuorisotyö sekä ekumeenisten suhteiden solmiminen ja ylläpito. Hän tuli tunnetuksi myös suhteiden luojana teollisuusseutujen työväestöön. Hän myös kirjoitti useiden raamattuaiheisten tutkimusten lisäksi mm. kristillistä etiikkaa käsitteleviä teoksia.

Helsingin Sanomien vuonna 2007 julkaiseman artikkelin mukaan Gulin oli ainoa piispa joka moitti suurta ja mahtavaa Kekkoa, silloin kun papisto piti häntä jumalan lahjana Suomen kansalle. Gulin osallistui muunmuossa aktiivisesti etsimään kilpailevaa presidentti ehdokasta Kekosta vastaan. Hän myös kritisoi kovin sanoin presidentti Kekkosen epäkristillisiä elämän tapoja.

Gulin kuoli Helsingissä 4 elokuuta 1975.

Teksti: Takku

Veksille oma kivi isosaareen

Lippukunnan pitkäaikainen lippukunnanjohtaja ja kunniajäsen, sai oman muistokivensä Isosaaren itä-päähän. Veksin kivi on kolmas Hiippareiden pystyttämistä muistokivistä. Veksin kivi löytyi vuonna 2007 Isosaaren rannasta, josta se napattiin kotimatkalla mukaan kololle. Ville Hevonkorpi sai suhteidensa avulla tehtyä kiveen metallisen laatan jossa on omistuskirjoitus Veksin muistoksi. Kivi pystytettiin muistelemisretkellä 2008.

Teksti ja kuva: Takku

Partiomatkailua

Viime Kiehisen jälkeen allekirjoittaneella on ollut ilo käydä jopa viidesti ulkomailla partiohuivi kaulassa. Kirjoittelen tähän lyhyesti kaikista matkoista pienen koosteen, jottei Kiehisestä tulisi ihan pelkkä matkalehti. Näistä matkoista saisi helposti kirjoitettua parikin Kiehistä.

IRC-DE 08, ScoutLinkin pääsiäisleiri, Saksa

Perinteiseen tapaan tuli taas lähdettyä pääsiäisenä 2008 ScoutLinkin leirille, tällä kertaa isäntä vuorossa oli saksalaiset. Tästä reissusta tuli kuusi päivää kestävä, koska lentoliput saivat paljon halvemmalla, jos lensi torstaina ja palasi vasta tiistaina kotiin, pääsiäisen pyhinä liput olivat pari kertaa kalliimmat. Ekstra yöt vietimme Hampurin suomalaisessa merimieskirkossa, jossa majoittautuminen oli hyvin edullista ja Hampurin tärkeimmille mestoille oli lyhyt matka.

Itse leiri järjestettiin Hampurin lähellä noin kahdenkymmenen minuutin junamatkan päässä Hampurista. Siellä paikallisella lippukunnalla oli varsin mukava leiripaikka. Erikoisuuksina voidaan mainita kaksi kylpyammetta ulkona ja betonista tehty linnun pönttö. Leirin ohjelma oli Saksassa hyvä, Hampuri kierrosta, kylmäsota tutustumista, resiina ajelua yms kivaa. Matkaan tarttui Saksasta Saksan katollisen partioliiton anorakki eli JUJA. Samasta kankaasta saksalaiset tekevät myös hauskat telttansa.

Nämä teltat kootaan useammasta osasta ja osia yhdistelemällä voi saada aikaan vaikka kuinka suuren teltan. Lippukuntakin voisi näihin mainioihin teltoihin panostaa!

Nordic JOTA-JOTI seminar, Ruotsi

Vappuna 2008 allekirjoittanut oli edustamassa Suomen Partiolaisia Ruotsissa pidetyssä Nordic JOTA-JOTI seminaarissa, joka järjestettiin partiolaisten omalla saarella. Koska seminaarin sisältö tuskin kiinnostaa lukijoita, niin kerron tässä Ruotsin partio skenen mekasta.

Vässarö on noin tunnin ajomatkan päässä Tukholmasta pohjoiseen. Saari on noin 1km pohjois-eteläsuunnassa ja ehkä noin 500m itä-länsi suunnassa, lisäksi pääsaaren eteläpuolella on pikkusaari josta voi laskeutua köysisillalla pääsaarelle. Vässarössä on jonkin verran rakennuksia, niin nukkumiseen kuin ruokailuunkin tarkoitettuja, lisäksi on telttailu paikkoja. Saari on kaikin puolin mahtava paikka jossa voisi hyvin järjestää myös lippukunnan leirin. Pari sanaa vielä saunan kiukaassa ei siten ole kiviä ja Itämeri on tosi kylmä vappuna!

IRC-CH 2009, ScoutLinkin pääsiäisleiri, Sveitsi

Pääsiäisenä 2009 oli taas matka suunnata lentokentälle ja ottaa lento kohti Sveitsiä ja Scoutlinkin pääsiäisleiriä. Itselleni tämä oli neljäs ScoutLinkin pääsiäisleiri ja matkassa meitä oli kolme suomalaista. Pidimme leiriä Spiez järven läheisyydessä, vain parin sadan metrin pudotus ja pieni laakso erotti meidät järvestä. Leirin ohjelma oli varsin onnistunut. Vierailimme Spiezin ja Thünün kaupungeissa. Lisäksi teimme järvellä veneristeilyn ja kapusimme vuorelle ja teimme retken sen sisälle ihmettelemään vuoren sisältä tulevaa jokea. Sekä vierailimme totta kai Kandersteg International Scout Centrissä. Valitettavasti Kanderstegin partiomuseo oli kiinni mutta muuten oli varsin onnistunut reissu. Sekä alppimaisemiin kuuluen menimme totta kai lumisotaa t-paidat päällä!

Jos haluat tehdä partio pyhiinvaellusmatkan maailman ympäri, on sinun käytävä Sveitsissä. Geneven keskustassa sijaitsee Partioliikkeen maailman järjestön päätoimisto. Valitettavasti maailman

toimisto oli kiinni, joten tyydyimme kuvaamaan vain toimiston ulkopuolella. Maailman toimiston naapurissa on myös paikallisen partiojärjestön toimitilat.

Unohda jo lapin vaellukset ja juuri ja juuri kilometrin nyppylät. Ota suunnaksi Kandersteg! Kandersteg on paljon muutakin kuin partiokoti, kyseessä on elokuvien alppikylä 2,5km korkeudessa. Korkeimmat nyppylät ovat yli neljässä kilometrissä, joten huiputettavaa riittää kyllä. Kandersteg on muutenkin Euroopan partio skenen mekka. Kesäaikana paikalla on aina muita partiolaisia, niin yksinäisiä susia kuin lippukuntiakin. Paikan päällä on mahdollista myös tehdä vapaaehtoistyötä, joten jos mietit välivuotta koulusta, kannattaa harkita vuotta partiokodissa. Vaellusmaatot ovat mahtavat, tosin jos vaellukselle meinaan, niin sitten kesä on turvallisin aika. Itse näimme pääsiäisenä maa-
vyöryn läheisellä vuorella.

European Radio Scouting and Interner Scouting seminar, 2009, Islanti

Itselläni oli kunnia edustaa Suomen Partiolaisia vuoden 2009 ERSIS seminaarissa Islannissa. Itse seminaari kesti 4 päivää, mutta vietin seminaarin lisäksi, myös kesälomani siellä. En rupea taaskaan kertomaan varsinaisesti seminaarista, koska sitä kukaan jaksaisi lukea, yritän taas kertoa Islannin partio skenestä ja meiningistä. Itse seminaarissa ja tapasin paljon vanhoja tuttuja ScoutLinkin leireiltä, sekä tuttuja joiden kanssa oli tullut jo parin vuoden ajan työstettyä e-mailin välityksellä kansainvälistä JOTA-JOTI projektia.

Islannin partiolaisilla on avain mahtava leirikeskus Úlfljótsvatn (pahoittelen jos tuli kirjoitusvirhe). Leirikeskus on parin tunnin matkan päässä Islannin pääkaupungista Reykjavikista, matkalla maisemat on komeita ja pitää matkalla ylittää myös laavakenttä. Meidän bussimme tosin hajosi paluumatkalla, keskelle laavakenttää, ja jouduimme pari tuntia odottamaan korjaajaa, joka sattui olemaan anopillaan syömässä. Mutta siis itse leirikeskus sijaitsee vuoriston välissä ja lähellä on myös pieni järvi. Leirikeskuksessa on muutama erikokoinen ja tyylinen rakennus.,Lähellä kokousbunkkeria on, niin sanottu ei niin kauhean kuuma-allas. Yritin saada itselleni kuutamointi seuraa, mutta kukaan ei uskaltanut tulla lampeen uimaan. Lisäksi leirikeskusta löytyi Gilwell talo jossa oli paljon mielenkiintoista tietoa Islannin partiohistoriasta. Myös tätä voisin suositella vaellus tai leiri kohteeksi myös muille.

Islannissa on sitten aivan liikaa nähtävää, josta kertoo huikea Islanti valokuva kokoelmanikin. Joten jos suuntaat islantiin ota paljon aikaa. Islantilaiset on hauskoja ja jos tutustut Islantilaiseen partiolaiseen hän varmasti näyttää sinulle paikkoja. ps. Islannin keittiö on mahtava, ensi kerralla panostan enemmän mätään hain lihaa ja grillattuihin lampaan päihin (todella hyviä) ja vähemmän kalanmaksa öljyyn.

Lisäksi ohjelmaudistuksen loppukokous pidettiin Tallinnassa. Tällä matkalla tutustuin parinkin lippukunnan toimitiloihin Tallinnassa. Virossa ei oikein ole vielä kehittynyt kunnan partio skeneä, eikä retkimaastoistakaan nyt pysty mitään sanomaan, joten siitä en enempää nyt kerro. Loppusanana voisin todeta, että kansainväliset jutut avartavat! Toivottavasti moni Hiipan Poika jaksaisi lähteä ensi kesänä Jamboreelle.

Teksti ja kuvat Takku

Valittuja paloja skandaalista

Skandaali palsta ilmestyi Kiehiseen 1980-luvulla. Ensimmäiset skandaalit olivat yleisesti otettuna nykyisiä pidempiä kertomuksia. Historiikki työryhmä päätti historiikin teon ohessa koota skandaalien parhaat palat nähtäväksi Kiehiseen. Monta mainitsemisen arvioista skandaali jäi varmasti julkaisematta, olkoon tämä esimakua mahdollisesti tulevalla skandaali kirjalle.

Vanha kunnon kärppävartio on tehnyt skandaalimaisen emämunauksen. He ovat ottaneet vartiolleen uuden nimen, joka muistuttaa hyvin paljon lippukunnan johtavaa vartiota TREMENSIÄ... Ai ai Jarmo ja kumppanit, tuo oli hölmö tempu näin toimituksen mielestä. 1/1984

On puhuttu, että lpk:n nuorempi konstaapeli J. Jylhä olisi järjestänyt liukkaan kelin ajon pikakurssein. Sitä toimittaja ei ole saanut selville ketä kurssille osallistui ja missä se pidettiin. 4/1985

Puheet siitä, että T. Jaakonaho olisi käyttänyt ajoneuvoansa maastoajoneuvon tavoin metsänraivaukseen, ei todennäköisesti pidä paikkaansa. Mutta lpk:n termospullomestari hän kyllä on, sen todistavat yksi Airam ja kaksi Alladinia, kaikki kuukauden aikana rikki. 1/1984

Kertomus konekiväärin näköisestä kirjoituskoneesta: Vaikka pojilla oli jo ikää 14vuotta, oli kolon kirjoituskone jännä. Jarkkokin leikki, kuin pieni eläin –Tataa tratat rata trata taa pum pum pum. Sitteen lyötiin suoraan telaan, jotta tela vaurioituisi. 4/1988

Varsinainen skandaalin aihe oli NÄTYjen suunnittelu ja rakennustaidon näyte, nimittäin ruokailukatoksemme. Pöytätaaso oli aivan liian korkealla, jopa tällaiselle pidemmälle henkilölle ja koko rakennelma oli kaatua useita kertoja. Ainoa tukeva kohta oli ne muutamat aa-pukit jotka me teimme. 3/1990

– Lieneekö tämä tapaus syynä, että niin moni Tervaksella leiriläisenä olleista Hiippareista hakeutui myöhemmin Tampereen Teknilliseen Korkeakouluun?

Lippukuntamme toinen poliisi puolestaan myönsi vihdoinkin syövänsä samaa ruokaa kuin lemmikkinsä. 4/1992

Vuoden skandaali jälleen valittu: Antti ”Annelin poika ja Elinan isosisko” Jaatinen toimii punaisen-sarjan johtajana tulevissa talvikisoissa. Skandaalin käryä nostaa vielä sellainen pieni yksityiskohta, että kyseinen isäntä ei ole koskaan edes kilpaillut punaisessa sarjassa. 2/1994

Lippukunnanjäsenten ensimmäinen kännykkä ostelutkaan eivät välttynyt skandaalipalstalta:

Antti poikaa se vaan kännykästä haaveilee. Toinen A. sellaista ei koskaan tule ostamaan kun ei kuulemma muka ikänä tarvitse. 1/1995

Suomessa niin paljon partiobändejä, että niiden festaritkin kesti useita päiviä.

– Näin kritisoitiin Loisto 96 Finnjamboretta Kiehisessä 2/1996

Kotkat on kovia! Kannattaa tutustua kololla majailevaan Kiljukotka-lehteen ja eritoten sen Sepultura-spesiaaliin. Se on se missä on pääkallo kannessa. Päätoimittajan vastuuseen vedoten en kirjoita tähän ko. lehden "parhaita" paloja. Niitä nimittäin riittää. 1/2008

Majoitteet Toimituksen laskentaosaston mukaan lippukunnalla on mahdollisuus majoittaa koko lippukunta laavuihin ja erätovereihin !! Pankoon paremmaksi ken pystyy !! 1/2008

– Nykyäänhän lippukunnalla on enemmän majoitteita kuin jäseniä.

Saako tämän puun kaataa? nimim. Epätietoinen 2/2000

– *Tapaus liittyy Taula 2000 kesäleiriin, jonka rakennusleirillä eräs vartiojohtaja soitti kännykällä, eräälle johtajelle joka oli silloin veneilemässä ja kysyi ”saako tämän puun kaataa?”*

Jarkon Mon Amour vääntyy kuulemma ”munamuuriki.” 2/2000

– *Jarkon tuolloin omistamassa Renault 11 auton takalasissa oli tarra ”Renault mon Amour” jonka mukaan Jarkon auto sai lempinimen ”munamuuri”.*

Samalla miehellä on joku toinenkin Mon Amour! Skandaalitoimitus ihmettelee moista löystymistä. Toisaalta teräskin kuulemma taipuu.

Jarkko muuten voisi vähän kattella mihin kenkensä jättää Sergein huollinta palveluun ei kannata tulevaisuudessa luottaa. 2/2000

– *Tapaus liittyy Taula leirin purkuleiri osuuteen. Jukka Salmisalonen ohjaama kellovene joutui vesihätään, samalla myös Jarkon kengät lensivät järveen ja jäivät sinne.*

Loivavasen, eri nopee, kirraa – Racing Team Jaatinen haki rajalan talviyö rallissa lähikontaktia maastoon. 1/2001

Jarkko – Kupla kesäksi ajokuntoon, mutta minä vuonna...? 1/2002

– *Kupla ei ollut vielä alkuvuonna 2008 ajokunnossa. (kupla tuli ajokuntoon 2009, eli vuosi myöhemmin kuin tämä oli tiin kirjoitettu.)*

Luodin kestävien liivien myynti noussut räjähdysmäisesti, liekkö syynä sähkönsuurlähttilään uusi aluevaltaus metsästyksen parissa 1/2005

Lippukunta ulkoisti apulaislippukunnanjohtajan kiinaan. Puhelimen hukkaamisesta yms. huolimatta toivomme Heikin löytävän takaisin Suomeen. 1/2006

Miksi vartionjohtajat Punnala ja Karein kantoivat tiiliskiven kololta riihityksen yörastille? 1/2007

Kukaan ei ole kertonut Thomakselle ettei kuollut kirjolohi ui. 1/2007

Kiehininen julistaa täten ”etsi kadonnut Kiiikkisen kota kisan” avatuksi. 1/2007

– *Kesällä 2007 Kim Lindhomin luotsaama vaeltajaryhmä tuliketut poltivat kodan jäänteet.*

Koonnut Takku

Skandaali

2007

- Santerilla kova hinku Liisankadulle?
- Lähteenmäellä laatu vitsejä, kun yksikin johtaja melkein kuoli nauruun?

2008

- Soukka ja Joonna koittivat suorittaa saunaliljaa 40°C asteisessa saunassa. Samat sällit yrittivät myös valvoa kaksi peräkkäistä yötä ja epäonnistuivat molemmissa?
- Jaatiseen on iskenyt kova tarve säästää leirikeskusten sähköä
- BMW:llä ajava Kim yritti kiilata Toyota kuskin pappilan parkkipaikalta!
- Poroviltillä nukkuva Aitomaa ei saanut nukuttua pappilassa outojen äänien takia, sama mies osti taas teetä kaupasta, jota kukaan ei juonut ja vain yhden paketin kahvia talvileirille?
- Soukasta partiojohtaja!
- Kim sai partiojohtajien valtakirjan ennen Salmisaloa ja Virtasta!?
- Usko tai älä Jaken kupla ajokuntoon vuoden 2012 olympialaisiin!
- Myös laumanjohtajat osaavat keittää perinteisen pahaa kahvia
- Kim ”avaimen haltija” Lindholm, sai Harri Lassila-Tikanojasta kaverin
- Hevonkorpi teki sen mikä jäi ikikseltä kesken ja kantoi kiven Kiilopäälle.
- Santerilla kaapit täynnä retkeily vaatteita?
- Hirvosen Hiippari paita ei kuulemma tuoksunut hyvältä vaelluksella?
- Historiikki tuli sittenkin vain 10v työn jälkeen
- Ikis meni salaa naimisiin, myös Jake meni salaa naimisiin! Skandaalitoimitus aikoo järjestää muille lippukunnan jäsenille varmuus polttarit, ettei kukaan pääse enää salaa naimisiin ilman hipo polttareita.
- Kiikkisen pato laiton. Kiikkisen lohikanta vaarassa. Miten käy perinteiselle peltolohelle.

2009

- Hiipan Pojasta keskusjärjestön puheenjohtaja, mitä seuraavaksi?
- Nuorennusleikkaus johdossa, viime näin nuori lpkj oli vuosi sitten
- Aitomaa nähty laduilla?
- Historiikkia myyty myös saksaan
- Hiipan Pojat ja Nätyt koulitivat kurssilla yhdessä ja kilkkeellekin mennään yhdessä. Mutta vieläkö ollaan puheväleissä Kilkkeen jälkeen?
- Hirvosen kampanja tehdä Kimistä lpkj epäonnistui, mutta vuotta myöhemmin sama mies onnistui saamaa Villen lpkj:si. Aitoman yritykset eivät ole vieläkaan tuonut tulosta
- Hiipan Pojilla avain Näsin Työttöjen kololle, eikun siis vintille
- Kimi oli armeijassa, Jaatinen ei ole vieläkaan päässyt kertaamaa
- Lippukunnan sotakalusto lisääntyy, vintillä on Paistin sotasaalisradioiden lisäksi naamioverkkoa ja kaasunaamari M/60

2010

- Tuliko kiehininen sittenkin, 2,5 työ, ovatko kaikki jutut jo vanhentuneita?
- Skandaalinkin jutut vanhenivat Jarkon kupla ajo kunnossa ennen vuoden 2010 olympialaisia!
- Skandaalin toimitus ei meinaa muistaa enää vanhimpia ylöskirjattuja skandaaleja
- Teemusta taas rahastonhoitaja, haluaako Teemu kunniajäseneksi Tehon paikalle?

Hiipan Poikain marssi

Säv. Eero Venekoski
San. Pentti Pajamaa

Kulkaa pojat rummun ääntä hoi,
kuulkaa kuinka torvet meille soi,
lippumme jo eessä näämme,
partioimaan rientäkäämme,
kutsun kaikki kuulla voi,
kutsun kaikki kuulla voi.

Kotikirkko meidät yhteen toi,
Hiipan Poikain veljesjoukon loi,
liitti piiriin maailmanlaajaan,
sitoi lujaan armonvaajaan,
uskoon joka murru ei,
uskoon joka murru ei.

Isänmaa myös meille rakas on,
siksi usein ulos luontohon,
Hiipan Poikain matka johtaa,
sinnekin miss' vaaran kohtaa,
miehuuskunnan koittohon,
miehuuskunnan koittohon.

Eespäin johtaa Hiipain Poikain tie,
määränpääkin meille selvä lie,
kunnan miehiks' vartukaamme,
Jumalalta voimaa saamme,
silloin työmme voittoon vie,
silloin työmme voittoon vie.

Kiehinen 1/2010

Partiolippukunta Hiipan Pojat ry